

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 13 december 2018 — *Électricité de France (EDF) / Europese Commissie, Franse Republiek*

(Zaak C-221/18 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Artikel 181 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof — Staatssteun — Eerste besluit van de Europese Commissie — Staatssteun onverenigbaar met de interne markt — Nietigverklaring door het Gerecht van de Europese Unie — Bevestiging door het Hof van Justitie van de Europese Unie — Tweede besluit van de Commissie — Staatssteun onverenigbaar met de interne markt — Verwerping van het beroep tot nietigverklaring — Artikel 266 VWEU — Schending van het gezag van het gewijsde van het eerste arrest van het Gerecht — Onjuiste opvatting van het bewijs — Miskenning door het Gerecht van de verplichtingen van de Commissie tot nauwgezet en onpartijdig onderzoek — Motiveringsgebrek — Kwalificatie van de maatregel — Nieuwe steun of bestaande steun)

(2019/C 103/06)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: *Électricité de France (EDF)* (vertegenwoordiger: M. Debroux, advocaat)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: É. Gippini Fournier, B. Stromsky en D. Recchia, gemachtigden), Franse Republiek

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) *Électricité de France (EDF)* wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 182 van 28.5.2018.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Berlin (Duitsland) op 4 september 2018 — *Solvay Chemicals GmbH / Bondsrepubliek Duitsland*

(Zaak C-561/18)

(2019/C 103/07)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Berlin

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: *Solvay Chemicals GmbH*

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Bij beschikking van 6 februari 2019 heeft het Hof (Eerste kamer) voor recht verklaard:

De bepalingen van artikel 49, lid 1, tweede alinea, van verordening (EU) nr. 601/2012 van de Commissie van 21 juni 2012 inzake de monitoring en rapportage van de emissies van broeikasgassen overeenkomstig richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, en van punt 20, B, van bijlage IV bij deze verordening, zijn ongeldig voor zover zij systematisch het voor de productie van precipitatie van calciumcarbonaat naar een andere installatie overgebrachte kooldioxide (CO₂) opnemen in de emissies van de installatie voor de productie van natriumcarbonaat, ongeacht of dit kooldioxide al dan niet wordt uitgestoten in de atmosfeer.

⁽¹⁾ PB 2012, L 181, blz. 30.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Bundesarbeitsgericht (Duitsland) op
30 oktober 2018 — EM / TMD Friction GmbH**

(Zaak C-674/18)

(2019/C 103/08)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesarbeitsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: EM

Verwerende partij: TMD Friction GmbH

Prejudiciële vragen

1) Is het op grond van artikel 3, lid 4, van richtlijn 2001/23/EG ⁽¹⁾ van de Raad van 12 maart 2001 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen toegestaan dat bij overgang van een onderneming nadat tegen de vervreemder van de onderneming een insolventieprocedure is geopend, volgens het nationale recht, dat artikel 3, leden 1 en 3, van richtlijn 2001/23/EG in beginsel ook van toepassing verklaart op de rechten van de werknemers op ouderdomsuitkeringen, invaliditeitsuitkeringen of uitkeringen aan nagelaten betrekkingen uit hoofde van voor één of meer bedrijfstakken geldende aanvullende stelsels van sociale voorzieningen bij overgang van een onderneming, een beperking geldt die inhoudt dat de verkrijger niet aansprakelijk is voor rechten in wording die berusten op de diensttijd vóór de opening van de insolventieprocedure?

2) Indien de eerste prejudiciële vraag bevestigend wordt beantwoord:

Is voor de maatregelen die op grond van artikel 3, lid 4, onder b), van richtlijn 2001/23/EG moeten worden getroffen om de belangen van de werknemers te beschermen met betrekking tot hun verkregen rechten of rechten in wording op ouderdomsuitkeringen uit hoofde van voor één of meer bedrijfstakken geldende aanvullende stelsels van sociale voorzieningen, bij overgang van een onderneming nadat tegen de vervreemder van de onderneming de insolventieprocedure is geopend, het beschermingsniveau relevant dat vereist is op grond van artikel 8 van richtlijn 2008/94/EG ⁽²⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever?

3) Indien de tweede prejudiciële vraag ontkennend wordt beantwoord:

Dient artikel 3, lid 4, onder b), van richtlijn 2001/23/EG aldus te worden uitgelegd dat de nodige maatregelen ter bescherming van de belangen van de werknemers met betrekking tot hun verkregen rechten of rechten in wording op ouderdomsuitkeringen uit hoofde van voor één of meer bedrijfstakken geldende aanvullende stelsels van sociale voorzieningen zijn getroffen als het nationale recht bepaalt dat